

kinderen hebt, dan ken je hen op een heel diepe en bijna *unheimliche* wijze. Voor ze naar de kleuterschool gaan, ben je op vele manieren heel hun wereld. Het kan shockerend zijn – wel een heel fijne en noodzakelijke shock – om je te realiseren (zoals je steeds opnieuw en opnieuw moet doen) dat jouw kind een volledig andere persoon is, een autonoom “onkenbaar” ding. De echt interessante vraag is in dat opzicht volgens mij: in hoeverre is een kind iets dat jij (of de cultuur) creëert, en in hoeverre is het iets anders, een volledig onafhankelijk wezen? Ik denk dat dit op een bepaald niveau hetgeen is waar dit stuk werkelijk over gaat.’

Michiel: ‘Het is soms ook een uitlaatklep voor mijn eigen gevoelens! En het publiek kan er wel last van hebben.’

Tim Etchells: ‘Na alles wat we kunnen zeggen omtrent hoe volwassenen kinderen controleren en structureren, staan er vlak voor jou uiteindelijk zeventien unieke, complexe mensen op een scène. Ze hebben allemaal hun verschillende aanwezigheden en intenties om dit te doen. In de manier waarop ze wel of niet stil kunnen staan, al dan niet oogcontact maken, in de wijze waarop ze spreken, enzovoort. Daarin staan ze allemaal buiten dit alles en buiten datgene wat wordt gezegd. Ze zijn aanwezig, maar tegelijkertijd ontsnappen ze aan dat kader of lijken ze het steeds te ontvluchten.

Opnieuw is dat een spanning tussen de machinerie en de echte mensen die daar staan in al hun complexiteit. Ze hebben hun uniciteit en fragiliteit als mensen binnenin de machinerie. De muur, de orthodoxie, het formele middel van het koor in het begin van het stuk desintegreert langzaam.’

Tegenover een essentialistische visie op de mens, tegenover de splitsing van kind en volwassene, staat hier een beeld waarbij de mens geen op zichzelf staand wezen is, maar een tussenwezen, dat enkel in verhouding tot anderen kan zijn en verschijnen. Of het nu om kinderen gaat of om volwassenen.

De laatste zin opent opnieuw een leemte in ons weten:

Julie zeggen: ‘het komt allemaal wel in orde’.

We weten dat we niet weten of het in orde komt.

etcetera 107

De kinderen: Tessa Acar, Michiel Bogaert, Taja Boudry, Ineke Verhaegen

